

jeg tilbøielig til at tro, at det Samme vilde komme til at gjælde, men det er dog muligt, at der kunde reises Tvivl i saa Henseende, og derfor har jeg anset det for rettest at sjerne enhver saadan Mulighed af Tvivl ved udtryffeligt at foreslaa indsat en Bestemmelse af det Indhold, som staar i Slutningen af § 154. Det er jo vistnok ikke Flertallets Mening, at man for Fremtiden vilde gjøre Forandring i de særlige Bestemmelser, som navnlig findes i Forordningen af 28de Jult 1841 med Hensyn til Stiftelsen, Thinglæsningen og Vedligeholdelsen af Underpant i Ebsøre, og heller ikke antager jeg, at det er det ærede Flertals Mening, at ville gjøre Forandring i Forordningen af 28de Jult 1841 § 2, forsaavidt denne Paragraf næmlig bestemmer, at Underpant i Ebsøre skal være magtesløst, naar det stiftes i den sidste 6 Uger for Debtors Falit. Da der imidlertid, som sagt, muligvis kunde reises Tvivl i saa Henseende, har jeg ment, at det i hvert Tilfælde vilde være rigtigst at opretholde den sidste Del af § 154, og jeg antager, at der heller ikke fra det ærede Flertals Side vil være Noget at erindre herimod. — Forslaget under Nr. 45 til § 155 angaar, som det vil ses, kun det Spørgsmaal, i hvilke offentlige Tidender de der omhandlede Bekjendtgørelser skulle indføres, og staaer altsaa i Forbindelse med flere lignende Forslag, som det ærede Thing vedtogtaar. — Udbringingsforslaget til § 158 gaar kun ud paa en Tydeliggjørelse, der vistnok i og for sig ikke er nødvendig, men som dog aldrig kan skade. Der siges i denne Paragraf, at den Ret, som en Udlægshaver har med Hensyn til det udlagte Gods, skal fortabes, naar han ikke inden 12 Uger efter Udlægssforretningens Slutning iærksætter Dvangsauktionen eller faaar det Udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse. Man har herved gjort den Bemærkning, at dette ikke vil faae Meget at betyde, da man let kan tænke sig et Arrangement mellem Udlægshaveren og Debitor, hvorefter det udlagte Gods bliver bragt ud af hans Besiddelse en kort Tid for atter at vende tilbage i hans Besiddelse. Det kan imidlertid neppe være tvivlsomt, at Meningen med § 158 har været, at denne Bringen ud af Besiddelsen skulde ske i Kraft af en Bestemmelse, der var

tagen under en Forsættelse af Udlægssforretningen, og det er for at gjøre dette tydeligt, at man har foreslaaet, at Ordene: „inden en Gjenoptagelse af Fogedforretningen“ skulde ind i Paragrafen. — Udbringingsforslaget til § 165 gaar ud paa, at det udtryffeligt skal tilføies, at den Arrest paa en Udlænding eller en Indlænding, der staaer i Begreb med at forlade Landet, som Paragrafen hjemler som en Indtagelse fra den almindelige Regel, at Personen for Fremtiden ikke skal kunne belægges med Arrest, skal kunne finde Sted under en Fogedforretning, der, naar det gjøres nødvendigt, kan begynde paa det Sted, hvor Personen antreffes. Det er næmlig blevet fremhævet, at, hvis en Fogedforretning altid skal begynde der, hvor Personen har sin Bopæl, vil det blive meget vanskeligt at faae Bestemmelsen i § 165 praktisk bragt til Anvendelse i de Tilfælde, hvor der er overhængende Fare paa Færde for, at Bedkommende vil løbe sin Bet. Jeg skal ikke her gaa nærmere ind paa Drøftelsen af det Spørgsmaal, om man ikke allerede efter den gjældende Ret maatte være beføiet til under de anførte Omstændigheder at faae Fogedforretningen paabegyndt paa det Sted, hvor Personen antreffes; men forsaavidt der næres nogen Tvivl i saa Henseende, vil det aldrig kunne skade at gjøre en saadan Tilføielse som den, der er foreslaaet under Nr. 48, og jeg for mit Bedkommende har saa meget mindre Betænkelse ved at gjøre en saadan Tilføielse, som jeg anser det for naturligt og rigtigst at give lignende Bestemmelser med Hensyn til Fogedforretninger i Almindelighed. — Forslaget under Nr. 49 tilfigter at lette den Forsættelse af Forretningen, hvorefter der er Tale i § 168, for det Tilfælde, at Skyldneren ikke er tilstede under Eksekutionsforretningen og som Følge deraf ikke kan meddele de Oplysninger, som Paragrafen pålægger ham at give. Det hedder næmlig i Slutningen af Paragrafens første Stykke, at, naar Skyldneren ikke er tilstede, kan Retvirenten udsætte Forretningen og med et af Fogden bestemt Varjel lade ham tilfige til Møde. Som Regel antager jeg nu, at dette nye Møde vil finde Sted paa Skyldnerens Bopæl, idet han efter al Rimelighed bedst vil være i Stånd til det at give Oplysninger i